

Ο ΛΟΜΜΑΤΟΣ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ

Δ. Ν. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΑΓΓΕΛΑΘΕΝ ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΘΕΑΤΡΩ ΓΑΛΛΖΙΟΥ ΤΗ 5^η ΜΑΡΤΙΟΥ 1885.

ΝΥΝ ΔΕ ΕΚΔΟΘΕΝ ΥΠΟ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΣΑΡΙΓΙΑΝΝΗ.

Ἄπατῶμαι; τί ἀκούω!

«Ζήτω! ἡ ἐλευθερία,

» Ζήτω καὶ ἡ ἑνωσίς μας

» Μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος,

» Ζήτωσαν κ' οἱ ἀδελφοί μας

» Τῆς Ἑλλάδος τὰ τεκνία!

» Ζήτω! καὶ ἡ δίχρωμός μας

» Ὡς τὸν οὐρανὸν σημαία,

» Ζήτωσαν καὶ τὰ ὠραία

» Τὰ Ἑλληνικά μας πλοῖα

» Ζήτω ἡ Ἑπτανησία

» Ἐνωσις κ' ἐλευθερία!»

Ὁ κακόμοιρος δὲν βλέπω

Ἴνα τρέξω καὶ ἐγὼ

Ἵστὸ κραυγάζον ἐκεῖ πλήθος

Ἄπ' τὸν ἐνθουσιασμό,

Τὴν λευκὴν καὶ κυανὴν μας

Τὴν σημαία ν' ἀσπασθῶ,

Ζήτω! δὲ ἡ ἑνωσίς μας

Μὲ τοὺς ἄλλους νὰ φωνῶ.

Μάτην πλέον!... Ὁ καυμένος

Ἔχασα τοὺς ὀφθαλμούς μου

Ὅπου ῥέει ὁ Εὐρώτας

Πολεμῶν τοὺς λαλιώτας

Μὲ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς μου

Ἐξεκείθεν νὰ διώξω.

Πρῶτος ἤμην εἰς τὰς μάχας

Κι' ὡρᾶν λέων ἀπ' τὰς βράχας

Θυμωμένος τρομερὸς

Ἰήδασα, καὶ ὁ ἐχθρὸς

Ἔτρεμεν εἰς τὴν φωνὴν μου

Κ' ἔκυπτεν εἰς τὸ σπαθί μου,

Οἱ δὲ δύο ἀρχηγοί μας

Ἀδελφοπητὸν μὲ εἶχαν,

Ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς,

Κι' ὁ Γεράσιμος Πανᾶς

Μόνον διὰ τὴν ἑτάς μάχας

Ἰοῦ εἰδείκνυον ἀνδρῖαν,

Πολεμῶν διὰ τὸ γένος

Πίστην μας κ' ἐλευθερίαν

Εἰς τοῦ Ἄρεως ἐκεῖ

Τὰ τρισένοξα πεδία

Ἰοῦ ἡ δόξα κατοικεῖ.

Τὴν δὲ κεφαλὴν μὲ δάφνας

Πάντοτ' εἶχον ἐστεμμένην,

Καὶ αὐτὴν μου τὴν βρομφαία

Τὴν πολὺ ἀκονισμένην

Ἵστῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεώς μας

Εἰς τὸ αἷμα βουτημένην

Ἄλλ' ὦ οἰμέ! πλέον δὲν βλέπω

Ἴνα τρέξω καὶ ἐγὼ

Ἵστὸ κραυγάζον ἐκεῖ πλήθος

Ἄπ' τὸν ἐνθουσιασμό

Τὴν λευκὴν καὶ κυανὴν μας

Τὴν σημαία ν' ἀσπασθῶ

Τὰς πτυχὰς τῆς νὰ φιλῶ.

ὦ! Θεέ μου...! ἡ πατρίς μου

Ἐλευθέρᾳ τώρα μένει:

Πλέον δὲν νὰ τὴν πιέξουν

Οὔτε νὰ τὴν ἐμπαίξουν!

Οἱ τυχοδιώκται ξένοι:

Ἔφυγαν! ἡ ἐδῶ μένουσιν:

Πάλιν νὰ τὴν τυραννοῦν!

Φθάνει τόσον φθάνει πλέον

Καὶ ἀίματος νὰ κλαίω.

Φύγετε! ὦ ξένοι πλέον

Φύγετε εἰς ἄλλους τόπους

Μέσα εἰς τὴν Αὐστραλίαν

Νὰ σιλαβῶντε ἀνθρώπους!

Ἑλληνας δὲν ἤμπορεῖτε

Νὰ δουλώσητε ποτέ σας

Ὅσον καὶ ἂν προσπαθῆτε

Μὲ ταῖς διπλωματικαῖς σας!

Ἐπειδὴ ποτὲ ὁ Ἕλληνας

Τὸν ζυγὸν δὲν ὑποφέρει

Καὶ τὸν τράχηλον

Δὲν κύπτει

Ἀλλὰ πάντα δοξασμένος,

Μὲ πληγὰς ἐστολισμένος

Πολεμῶν ἑς τὰς μάχας

Πίπτει.

